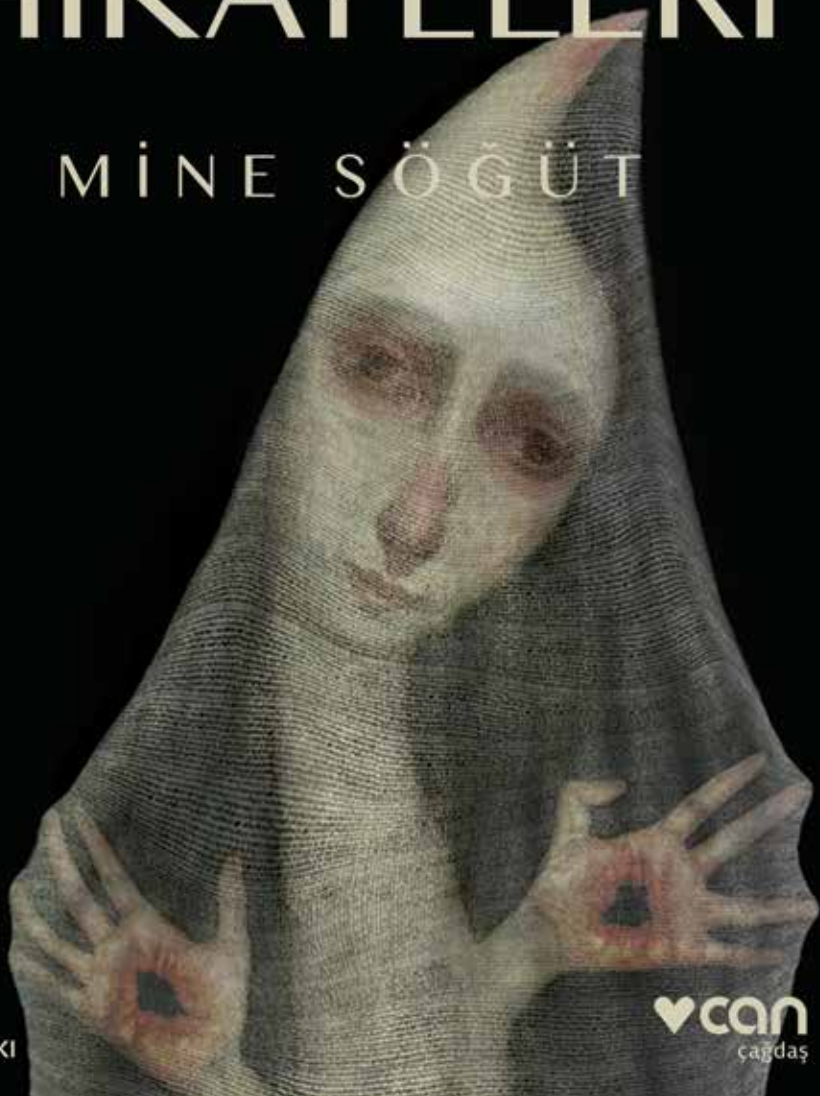

DELİ KADIN HİKÂYESİ

MİNE SÖĞÜT

2. BASKI

♥ can
çağdaş

MİNE SÖĞÜT
DELİ KADIN
HİKÂYESLERİ

Can aędaş

Deli Kadın Hikâyeleri, Mine Söğüt

© 2022, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Yapı Kredi Yayınları, 2011

Can Yayınları'nda 1. basım: 2022

2. basım: Ocak 2023, İstanbul

Bu kitabın 2. baskısı 5000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Düzeltili: Mert Tokur

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Sanat yönetmeni: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak uygulama: Ezgi Arslan / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Resimler: Bahadır Baruter

Baskı ve cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San ve Dış Tic. Ltd.

Maltepe Mah. Davutpaşa Çifttehavuzlar Sk. No:16 Acar San. Sit.

Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 45099

ISBN 978-975-07-5658-0

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25, Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

MİNE SÖĞÜT
DELİ KADIN
HİKÂYESLERİ

ÖYKÜ

Resimler

Bahadır Baruter

♥can

Mine Sögüt'ün Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Aşkın Sonu Cinayettir, 2016

Alayına İsyân, 2020

Başkalarının Tanrısı, 2022

Gergedan, 2022

Beş Sevim Apartmanı, 2022

Madam Arthur Bey ve Hayatındaki Her şey, 2022

Kırmızı Zaman, 2022

Şahbaz'ın Harikulade Yılı 1979, 2022

MİNE SÖĞÜT, 1968'de İstanbul'da doğdu. 1985'te Kadıköy Kız Lisesi'nden mezun oldu ve aynı yıl İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Latin Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne girdi. Lisans eğitimini 1989'da tamamladı ve aynı bölümde yüksek lisansa devam etti. Gazeteciliğe 1990'da *Güneş* gazetesinde başladı. Daha sonra *Tempo* dergisi ve *Yeni Yüzyıl* gazetesinde çalıştı. *Haberci* adlı televizyon belgeselinin metin yazarlığını yaptı. Çeşitli dergi ve gazetelerde yazı ve röportajları yayımlandı. 2013-2021 yılları arasında *Cumhuriyet* gazetesinde köşe yazarlığı yaptı.

Yapıtları: *Adalet Cimcoz/Bir Yaşamöyküsü Denemesi* (biyografi, 2000), *Beş Sevim Apartmanı* (roman, 2003), *Sevgili Doğan Kardeş* (araştırma, 2003), *Kırmızı Zaman* (roman, 2004), *Aşkın Sonu Cinayettir/Pınar Kür'le Hayat ve Edebiyat* (söyleşi, 2006), *Şahbaz'ın Harikulâde Yılı 1979* (roman, 2007), *Dolapdere/Kürt Kediler Çingene Kelebekler* (deneme, 2009), *Madam Arthur Bey ve Hayatındaki Her Şey* (roman, 2010), *Deli Kadın Hikâyeleri* (öykü, 2011), *Darbeli Kalemler* (derleme, 2011), *Gergedan/Büyük Küfür Kitabı* (öykü, 2019), *Alayına İsyân* (deneme, 2020).

Delirerek ölenlere...

İçindekiler

Annemin O Harikulade Saçları	15
Beni Öldürmek İsteyen Muhteşem Hayat	23
Kürt Kediler Çingene Kelebekler	31
Hatmi Çayı	37
İçinde Ateşe Yakın Bir Şey Olan Kadın	45
İyi Geceler Ölü Kediler	55
Maharetli Pembe El	63
Kendi Hayatlarımızı Yaşamak Varken	71
Madam Arthur Bey	83
Naz Neden Derine Gömmemiş Kediye?	93
Pencereler Kelebek Delileri Sever	103
Sinekler Sevişirken	111
Vakvak Ağacı	119
Veda Töreni	129
Vicdansız Bir Memlekette Öldüm Ben	135
Yılan	145
Ağacı Kayıp Parkta	151
Balon	159
Aşkî Hikâye Yapan İmkânsızlık Değil midir Anneanne?	163
Parmaksız Yakup	175
Kendimi Neden Bu Şehirde Öldürdüm	181

*Size kadınlıkla lanetlenmiş bir varoluş hezeyanı
anlatacađım.*

*Sizi saçlarının ve ayaklarının ucu arasında olup biten
şeylerden ibaret,
dođurmaya mahkûm,
çocuklarını kaybetmekle mühürlü,
yalnız, yapayalnız bir kalabalıkta dolaştıracaağım.*

*İçlerine açılan kapıların arkasına saklanmış kadınların
delirerek bedenlerinden dışarı açtıkları pencerelerden
bakacağım.*

*O pencerelerden tekrar ve tekrar ve tekrar kendimi aşıaağı
atacağım.*

ANNEMİN O HARİKULADE SAÇLARI

Hiç görmediğim bir rüyanın kadim yorumunu yapmak için karşıma oturdu. Rüyayı görmediğimi ben biliyordum. O bilmiyordu. Söyleyeceklerini o biliyordu, ben bilmiyordum.

“Temrin... temrin... temrin...”

İçimizde, bilmenin hazin lütfuyla bilmemenin o tuhaf hafifliği; tavanı yalandan mı yalandan kristal avizeli, duvarı eski mi eski küflü yeşil badanalı, penceresi umutsuz mu umutsuz karmakarışık şehir manzaralı, yüksek ama küçük, dar ama uzun, dünü bol ama yarını kesat, mezar mı mezar oturma odasındaki yeşil, kırmızı, pembe, mor, yeşil, kırmızı, pembe, mor, yeşil kırmızı, pembe, mor örtülü, örtüsü düzgün mü düzgün, farbalası pilili mi pilili, ayakları demirden ve yerdeki muşambayı delmekle suçlu –o yüzden, alçak, çok alçak, alçak mı alçak, en alçak– alçak divanda karşılıklı, yüz yüze, göz göze merak meraka oturuyoruz.

Karşısındakine korku veren bir zayıflığı var. Falcı bir kadına hiç yakışmayan, küçük, çirkin iki boncuk gibi rengi belirsiz gözleri, yangınlarla tütsülenmiş seyrek kirpikleri ve çok büyük ama çok büyük ve ne tuhaf altışar parmaklı elleri var. Az sonra bana söyleyeceklerini zor tutar gibi görünen ince dudakları ve duymayı kulakların-

dan yıllar önce devralmış gibi görünen küçük, biçimli ama ille de öne doğru hevesli bir burnu var.

Lütuf ona atalarından miras, hafiflik bana annemden.

Annem...

Bu oda mıydı? Yandaki daha büyük oda? Salon? Koridor? Belki de banyo? Banyo olmalı. Mutfak olmamalı. Hiçbir ev kadını kendini mutfakta asmaz. Yemeklere yas sıçratmaz.

Anneannem, saçları, derdi başka bir şey demezdi. Annenin o harikulade saçları... Annenin o kestane rengi, rüya bukleli harikulade saçları, annenin o saçları...

Bu oda mıydı? Yandaki daha büyük oda? Salon? Koridor? Belki de banyo? Banyo olmalı. Mutlaka banyo olmalı. Banyonun tavanında sökülüp deliği çoktan alçıyla sıvanmış bir kanca olmalı.

Boynundan ipi usulca çıkarmışlardır. Usulca...

Usulca?

Bu mümkün mü? Tavana asılı bir bedeni incitmeden boynundan ipi çıkarmak mümkün mü?

Mümkün.

İnsanlar ölünce zaman yavaşlar. Usulca vuku bulur ağır zamanlı olaylar...

Hayır!

Anneannem telaşla çılgılık atmıştır. Hayır!

Anneannem kasılıp kalmıştır.

Anneannem kızının tavandan sallanan bedeninin ucuna, tam ucuna, ayaklarına sarılıp avaz avaz bağırmıştır.

Anneannem kaskatı kesilip bayılmıştır.

Falci kadının elinde sedef saplı, gümüş çerçevesi bir ayna var. Alçak, çok alçak, alçak mı alçak, en alçak, alçak divanda ikimiz de bacaklarımızın birini altımıza kıvrımış, gövdelerimizi dikleştirmiş, bedenlerimiz birbirine paralel, yüz yüze, göz göze merak meraka karşılıklı oturuyoruz. Aynayı sağ eliyle bana doğru uzatıyor. Bir anda

aynada kendimle karşılaşıyorum. Korkuyorum. Korktuğumu anlıyor. Bundan hoşlanıyor.

Sonra aynayı kurnaz bir açıyla onun beni, benim onu görebileceğim şekilde çeviriyor. Anneannem, saçları, derdi başka bir şey demezdi. Annenin o harikulade saçları... Annenin o kestane rengi, rüya bukleli, annenin o harikulade saçları, derdi saçımı tararken. Ne onunkiler gibi kestane rengiydi benim saçlarım, ne bukleli ne de harikulade. Aksine alelade... Dümdüz, kahverengi, inceleksiz, bir anneden, kendini öldüren bir anneden miras kalmışa hiç benzemeyen, kendi halinde, özelliksiz, incecik, ipincecik, zavallı saçlarım... Annenin saçları çok güzeldi, derdi hep anneannem saçımı tararken.

Falcı, aynadaki bana baktı. Ve anlattı:

Dün gece rüyada kendini asan bir kadın gördün, dedi. Kestane rengi bukle bukle saçları varmış kadının, dedi. Kendini asmadan önce saçlarının buklelerini kör makasla teker teker kesmiş, dedi. Kendini asmadan önce bir bebeği öpmüş, dedi.

Sonra söylediği her şeyden vazgeçti. Hayır, bir şeyden vazgeçti. Yeniden, beni iyi dinle, dedi.

Dün gece rüyada kendini asan bir kadın gördün, dedi. Kestane rengi bukle bukle saçları varmış kadının, dedi. Kendini asmadan önce bir bebeği öpmüş, dedi.

Kendini asmadan önce saçlarının buklelerini kör makasla, burayı iyi dinle, dedi, bir adam teker teker kesmiş, dedi.

Ondan önce de bir aşk varmış, öyle söyledi.

Karşımda falcı, elinde ayna, aynada ben, bende annem.

Aşk için bu gece rüyaya yat, dedi falcı.

O gece hiç uyumadım.

Ertesi gün yine geldi. Divana oturduk. Karşılıklı. Elinde ayna, aynada ben, bende bu kez aşk ve elem.

Falçı aynadaki bana baktı ve anlattı.

Bir adam varmış, dedi. Babanla aynı anadan doğmuş, dedi. Anana âşık olmuş, dedi. Kimselere söylememiş, dedi. Karasevdaya tutulmuş, dedi. Hocaya götürmüşler, dedi. Hoca suya bakmış, dedi, bu adam kestane rengi saçları bukleli bir kadına sevdalı demiş, dedi. Karasevda çözülsün diye bukleleri kesmeli, kadını uzak diyarlara sürmeli demiş, dedi.

Falçı görmediğim rüyalarından bilmediğim bir öykü yazdı.

Babam, kardeşini öldüren o adam, elinde kör makas, annemin saçlarını kesti. Önce kardeşini öldürdü sonra annemin saçlarını kesti. Önce annemin saçlarını kesti sonra kardeşini öldürdü. Babam kardeşini öldüren o adam. Bir annemin saçlarını kesti, bir kardeşini öldürdü, bir annemin saçlarını kesti, bir kardeşini öldürdü...

Falçı aynada kör bir makas gördü.

*Size kadınlıkla lanetlenmiş bir varoluş hezeyanı anlatacağım.
Sizi saçlarının ve ayaklarının ucu arasında olup biten şeylerden ibaret,
dođurmaya mahkûm,
çocuklarını kaybetmekle mûhürlü,
yalnız, yapayalnız bir kalabalıkta dolaştıracam.
İçlerine açılan kapıların arkasına saklanmış kadınların delirerek
bedenlerinden dışarı açtıkları pencerelerden bakacağım.
O pencerelerden tekrar ve tekrar ve tekrar kendimi aşam atacağım.*

Mine Söğüt unutulmaz öykü derlemesi *Deli Kadın Hikâyeleri*'nde toplumun baskıladığı, kurumların kısıtladığı, kuralların heba ettiği, farklı olduğu için dışlanan, yok edilen; güçsüzlüğe, delirmeye, cinnete terk edilen kadınları anlatıyor. İlk baskısı 2011'de yapılan bu 21 delilik hikâyesi güncelliğinden ve gücünden hiçbir şey kaybetmeksizin okurların derinlerine nüfuz etmeyi sürdürüyor.

#kadın #şiddet #aile #kültür #eriltahakküm #isyan #cinnet #intihar

Kapak resmi: Bahadır Baratar

canayintari.com | f | B | T canayintari

Öykü

ISBN 978-975-07-5658-0

9 789750 756580